

11 SEPTEMBER 2001*met eigen ogen.....**door Marnix Somsen [228]*

Acht uur in de morgen. Een mooie dinsdagochtend. De zon schijnt. Ik zoen Allette [3757] (mijn duifje) gedag en loop naar Merrill Lynch, waar ik tijdelijk werk. 500 meter en ik ben er. De route is zoals gewoonlijk inspirerend: Rechts de Hudson en de Statue of Liberty, links het World Trade Center.

Merrill Lynch zit in het World Financial Center, dat naast het WTC is gebouwd. Ik koop een koffietje en een broodje, ga naar de 16e verdieping en begin de dag. Eens even kijken: Hoe zat het ook al weer met de "rating" (plaats) van "non-cumulative perpetual preferred shares"? (niet-cumulatieve preferente aandelen)

Veel tijd om dat te bedenken heb ik niet. Om ongeveer kwart voor negen voel ik en doffe dreun. Aardbeving? Gaslek? Als bij een speelgoedzaak staan wat collega's en ik met onze neus tegen de ruit aan de noordzijde om te zien wat er zich aan de oostzijde naast ons afspeelt. Dat blijkt onmogelijk, aan de slag dus maar weer.

Maar niet voor lang: Allette is nog thuis en heeft vanuit ons appartement een voorheen prachtig, maar inmiddels angstaanjagend uitzicht op het WTC; de onderlinge afstand bedraagt ongeveer 300 meter, zonder tussenliggende gebouwen. Mijn telefoon gaat, Allette belt met een ooggetuigeverslag: "Voelde je die dreun? Een vliegtuig is in het WTC gevlogen, er is vuur en rook".

Dan gaat het snel. Ik denk eerst "pilot error" (fout van de piloot), zal wel een klein vliegtuigje geweest zijn. Ik loop mijn kamer uit, en zie op de computer van een collega dat ik ongelijk heb; de foto op de website van CNN ziet er bepaald anders uit. Een

secretaresse gilt: "Terrorist attack, I'm from Israel, I know these things". (aanval, ik kom uit Israel, ik ken dit soort gebeurtenissen), maar wordt vooralsnog niet geloofd. Maar dan: Meer internet-foto's, mobiele telefoons gaan af, iemand roept: "Which tower was it, my wife works in tower One"! (Welke toren was het, mijn vrouw werkt in toren Eén). De vraag wordt snel irrelevant, want een ander vliegtuig boort zich met luide knal in toren Twee. Ik zie mensen onze "floor" (verdieping) uitrennen op weg naar de uitgang, en roep naar mijn collega's: "I think we've got to leave!". (Ik denk dat we weg moeten). Iemand anders zegt: "No no, we should only leave if the fire-alarm rings". (Nee,nee we moeten pas weg als het brandalarm gaat). Meer discussie is niet nodig: De baas loopt richting uitgang. Wij volgen.

De lift(!) brengt ons snel naar beneden. Mijn collega's ben ik meteen kwijt. Buiten lopen honderden mensen inmiddels kriskras door elkaar heen. Huilend, vloekend, bloedend, bellend of pratend, maar in elk geval: Kijkend naar twee keer 400 meters brandend staal die op zijn minst "fellow citizens", (medeburgers) maar veelal ook vrienden, moeders, dochters, vaders, zonen of echtgenoten gevangen houdt.

Het is inmiddels kwart over negen en ik wil naar die van mij. Op weg naar huis kom ik mijn baas weer tegen, die ik meeneem omdat hij moet bellen. Na wat telefoontjes besluiten we ook ons appartementengebouw te verlaten. De televisie doet het niet meer, en we zijn bang voor meer aanvallen. Bovendien moeten Allette en ik om half elf op de Upper East Side zijn en is het al kwart voor tien.

Buitengekomen is de chaos inmiddels nog groter. Sirenes, ziekenwagens, politieauto's, helicopters, agenten, brandweermannen, burgers, alles vliegt, rijdt en loopt dwars door elkaar heen. Ik moet denken aan de film King Kong in New York. Elkaar vasthoudend lopen Allette en ik oost- en daarna noordwaarts. Via de West Side Highway, Chambers Street en Broadway komen we bij City Hall. Agenten roepen "go North, go North" (naar 't Noorden) of – voor degenen zonder kompas – "Get the fuck out of here!" (Maak als de bliksem dat je weg komt). Dat is makkelijker gezegd dan gedaan. Het verkeer

Tekenaar: Peter in Vrij Nederland

staat muurvast en verschillende straten zijn afgezet. Toch vinden we een taxi. Langzaam maar zeker komen we vooruit. Door de achterraut kijkend zien we nog steeds de brandende toppen van het WTC. Ik zeg tegen Allette dat de zendmast op toren Eén door de hitte nog wel eens naar beneden zou kunnen komen. Dat blijkt een geweldige onderschatting: op de autoradio horen we even later dat toren Twee is ingestort. Verschrikt kijken we opnieuw achterom. En toen was er nog maar één...

We arriveren een half uur te laat op de Upper East Side. In de wachtkamer horen we dat toren Eén inmiddels ook "collapsed" (ingestort) is. De televisie staat aan en laat een rokend Pentagon zien.

Een zuster wenkt ons een donkere kamer zonder ramen in. Even later kijken Allette en ik op een monitor voor het eerst naar een snel kloppend hartje in haar buik. De reden waarom we naar de Upper East Side wilden...

De vrouw van mijn collega bleek die ochtend niet in Toren Eén te zijn, maar een vergadering in midtown Manhattan te hebben. Zij leeft, net zoals al die anderen die de trein hadden gemist, even koffie waren halen, of een afspraak bij de tandarts hadden.

Meer dan 5000 anderen hadden dat geluk niet. ■

*Downtown Manhattan met het
World Trade Center.
Pijl geeft aan: het appartement van
Marnix en Alette Somsen*

DONATIE 2002

Al vier jaar lang bedraagt de donatie fl. 25,- of \$ 15,-

En dat terwijl de kosten ondertussen toenamen. Zo namen de drukkosten en vooral de portokosten, en met name die voor verzending naar het buitenland, flink toe.

Naast de drukkosten werden ook de productiekosten van ons familieblad verhoogd.

Even terug in de tijd:

Wellicht herinnert u zich nog, dat in mei 1998 de eerste *Somsen Horizon* verscheen.

Zestien pagina's met zwart/wit illustraties.

Inmiddels telt ons familieblad al twintig pagina's, waarvan de omslag in kleur.

Het aantal kleurenpagina's willen wij graag nog uitbreiden.

Kortom, wij zijn echt toe aan het bijstellen van de jaarlijkse donatie.

Met ingang van 2002 bedraagt de jaarlijkse bijdrage:

- € 15,- voor de inwoners van de Europese Unie;
- \$ 20,- voor alle anderen.

Op de betalings-bijsluiter bij dit blad zijn deze bedragen voor 2002 vermeld.

Mogen wij rekenen op uw begrip?

Het bestuur

VERKOOP: FOTO CD – ROM

John Howard heeft heel veel energie gestoken in het samenstellen van een **foto-galerij van de Somsenfamilie**. Al die mensen waar hij een foto van had, staan nu op een cd Rom. Bladzijde voor bladzijde kunt u het album omslaan en foto voor foto op uw beeldscherm bekijken en eventueel afdrukken.

Een verzamelpagina ziet u op de achterzijde van deze Somsen Horizon.

Als er onder onze lezers belangstelling bestaat voor deze CD, dan kan die besteld worden bij:

J.W. Somsen door € 7,50 te storten op zijn rekening, of F15,- voor het einde van dit jaar.

Vermeld uw juiste adres en eventuele P-nummer bij de boeking, zodat geld en CD op de juiste plaats komen.

J. W. Somsen [518]
Hoge Heurnseweg 8, 7095 CJ De Heurne.
Giro 24 73 781